

ELS TRES AMICS

En un hivern molt fred a una muntanya del Perú, i ja sabeu que al Perú les muntanyes són molt altes, hi havia un gos perdut que es deia Duke.

El Duke tenia un cos bastant gran i amb molt de pèl. Tenia els ulls marrons, molt però que molt foscos i les ungles molt llargues.

S'havia perdut feia temps i ja començava a estar desesperat. La neu estava gelada i ell tenia un fred terrible.

Mentrestant en una altra muntanya propera hi vivia l' Erve , que era una llama que feia temps que habitava allà. En aquella muntanya hi tocava el sol i la neu ja s'havia desfet.

El Duke va veure a l'Erve i va pensar que si intentava caminar fins a la muntanya on era ella ja no passaria tant de fred.

Li va costar molt arribar, però ho va aconseguir. Una vegada la va trobar, van parlar una mica i es van fer amics.

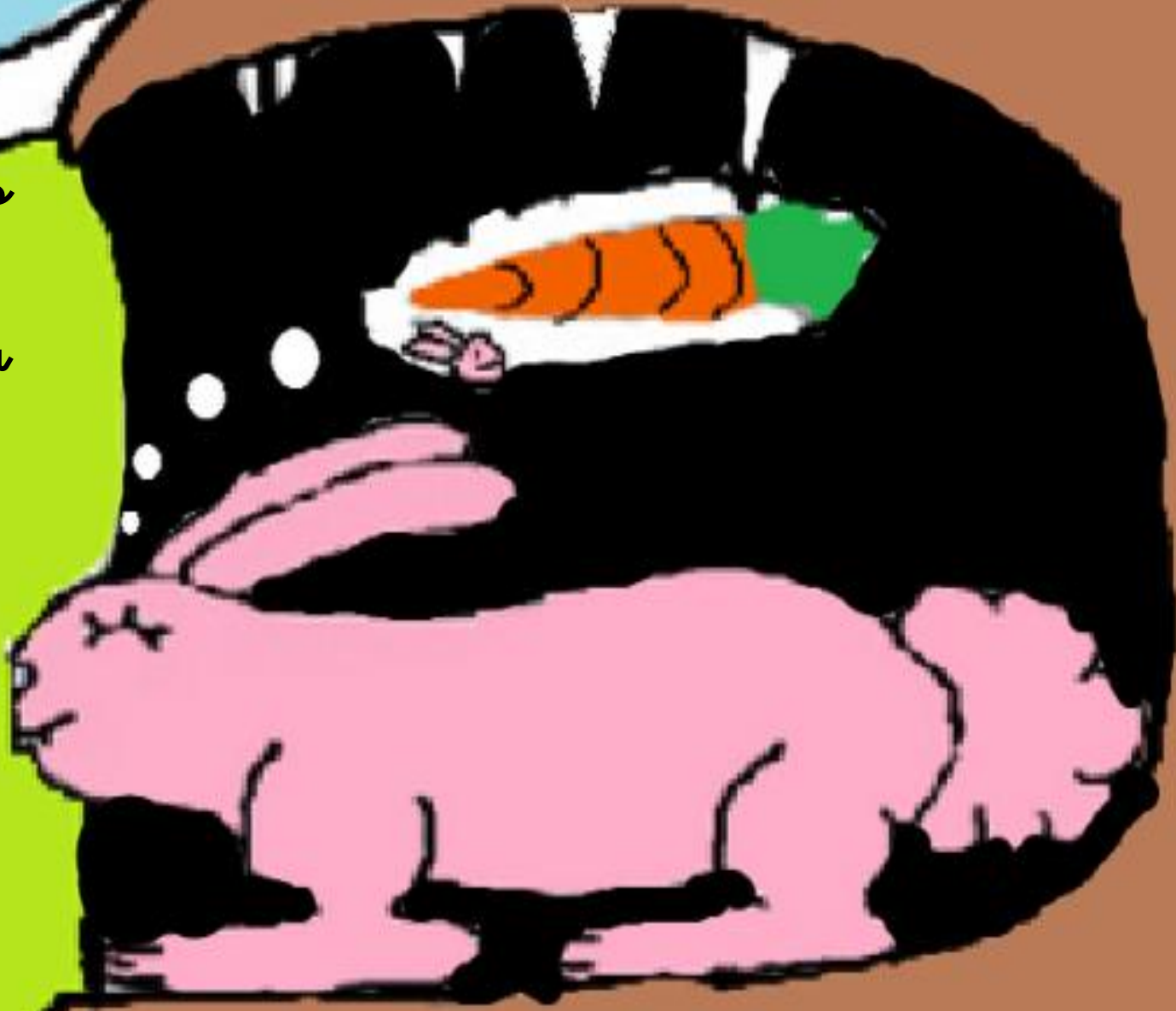
Sempre estaven junts i un dia passejant van veure una cova i van decidir investigar. Van sentir un soroll estrany i, tot i que tenien una mica de por, van entrar-hi. Allà van veure un animal estrany...

ERA UNA CONILLA GEGANT!!!

En un primer moment es van espantar, però en veure que només era una conilla gegant, l'Erve se li va enriure i va començar a insultar-la:

- Una conilla gegant!
Ha, ha, ha. Que lletja que ets!
Ets massa gran!

La conilla va començar a posar-se trista.

- Tinc una malaltia semblant al gegantisme que fa que els meus músculs siguin molt grans - va dir la conilla.

El Duke es va enfadar molt i va renyar a l'Erve.

- Erve, això no es fa! A tu no t'agradaria que et tractessin així!

El Duke es va apropar a la conilla, li va eixugar la llàgrima i li va dir:

- Com et dius?
- Em dic Rabbit - va respondre ella.
- No et preocupis Rabbit, l'Erve està molt cansada i no ha pensat el que deia, si vols podem ser amics.

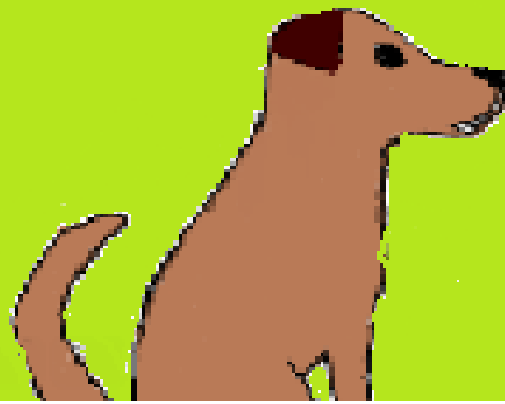

Lavors la llama va entendre perquè la Rabbit era tan gran i li va demanar disculpes per haver-la tractat malament.

- Ho sento, he sigut una mala educada. Em perdones?

La Rabbit la va perdonar i tots tres es van fer amics.

Lavors el Duke els va explicar que feia setmanes que s'havia perdut i que li agradaria molt trobar casa seva, que estava a la platja.

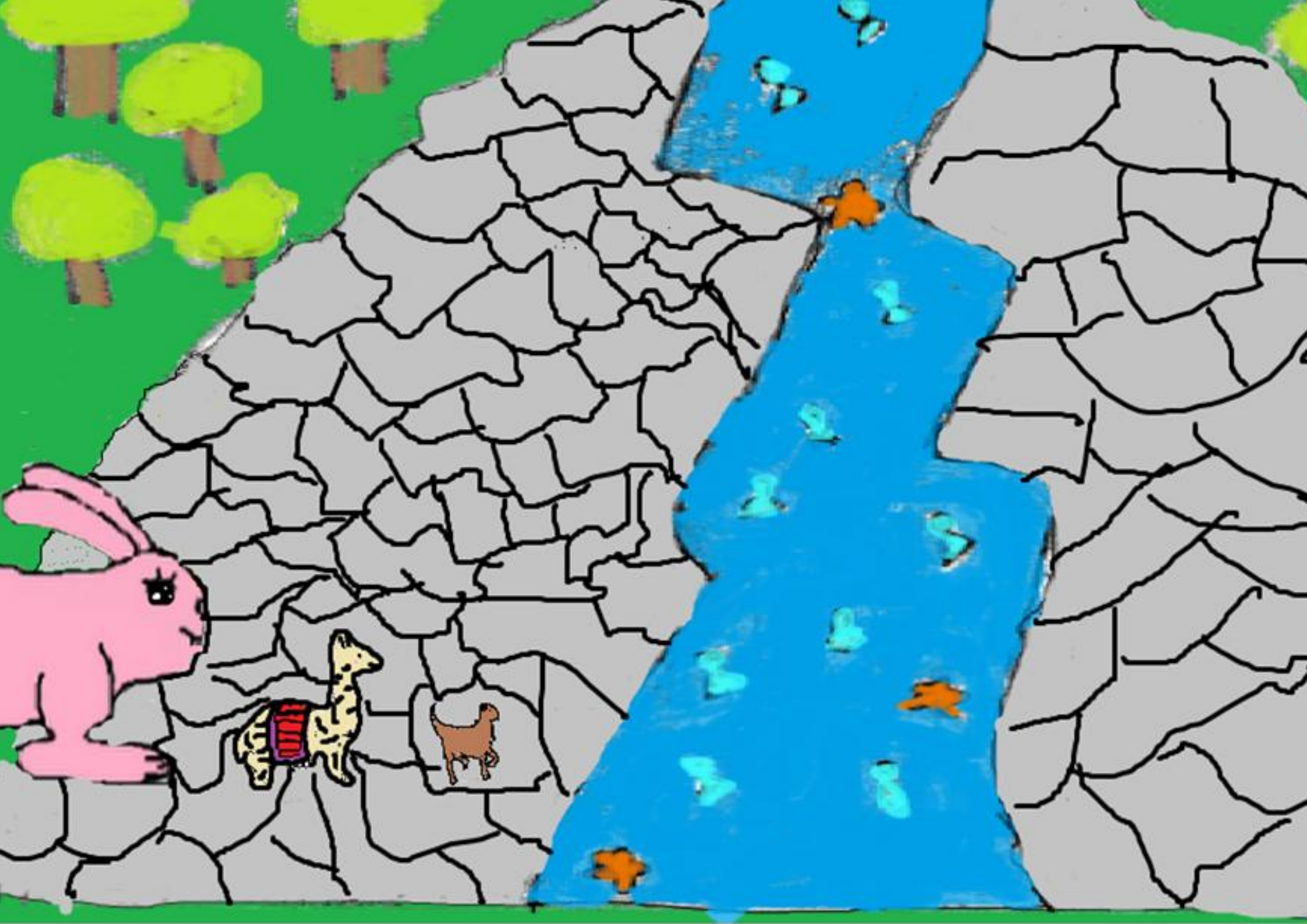

La Rabbit i l'Erve van dir alhora:

A la platja?? Nosaltres t'ajudarem!

Van caminar i caminar i van passar per boscos i rius fins
que van arribar a la
platja.

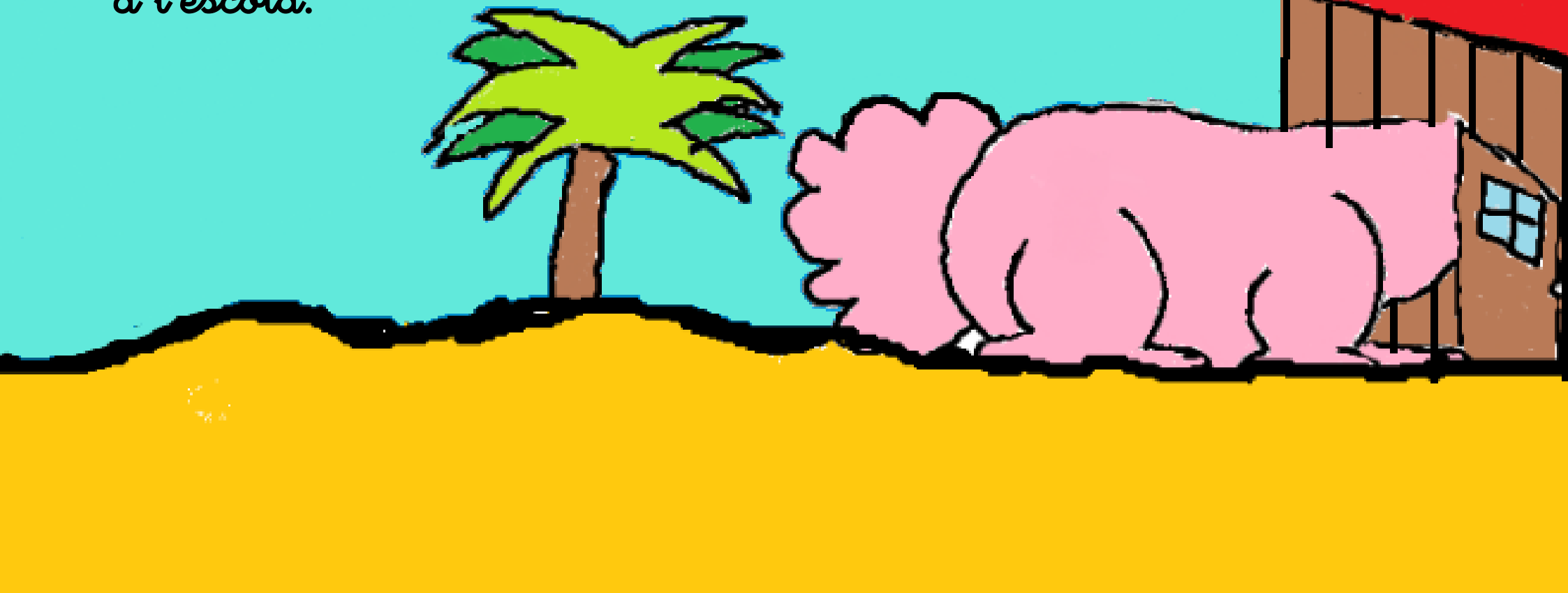

De cop i volta el Duke va veure casa seva i va fer un crit:

-És aquí!!!

La Rabbit molt contenta va voler entrar a casa del Duke però com que era tan gran va quedar encallada a la porta. La mare del Duke la va ajudar a entrar, però es va quedar de pasta moniato quan la va veure perquè va recordar que la seva mare també tenia la mateixa malaltia i que li havia explicat que l'havien rebutjat molt a l'escola.

La mare va estar molt contenta que el seu fill i l'Erve haguessin acceptat la Rabbit com una més.

I per aquest motiu va preparar un berenar boníssim per a tots tres.

Moralitat: Una malaltia la pot tenir tothom i ens hem d'acceptar tots tal com som.

REALITZAT PER: ALUMNES DE 5È

ESCOLA ROC BLANC, VILADECALLS

CURS 2017-2018

